

چرا باید «بدون قرار قبلی» را در سینما دید و برای آن تبلیغ کرد

خانه‌ها مشهد

صفحه ۸

VATANEMROOZ.IR

روزنامه صبح ایران

درباره شکست تیم ملی فوتبال ایران
برابر الجزایر

صدای بلند زنگ خطر

صفحه ۶

VATAN-E-EMROOZ | VOL.14 | NO.3507 | TUE.JUN.14, 2022 | ISSN:2008-2886

۱۸۳ سال و ۲۴۱ روز گذشت

سه‌شنبه ۲۴ خرداد ۱۴۰۱ | ۱۴ دی‌القمده ۱۴۴۳ | ۱۴ ژوئن ۲۰۲۲ | سال چهاردهم | شماره ۳۵۰۷ | صفحه ۸ | ۳۰۰۰ تومان

دلار با عقب‌نشینی از کانال ۳۳ هزار تومان، وارد کانال ۳۲ هزار تومان شد؛ آیا اقدامات بانک مرکزی در کنترل بازار ارز مؤثر خواهد بود؟

آغاز عملیات ارزی

صدور مجوز فروش ارزهای صادراتی با قیمت توافقی به صرافای ها و افزایش عرضه ارز در سامانه نیما

صفحه ۳

عقب‌نشینی غرب در مقابل قدرت
ناتو: اوکراین به روسیه زمین بدهد!

بده بره!

تیتراهای امروز

رافائل در تور

واکنش خطیب‌زاده به ابراز تمایل چندباره مدیر کل آژانس برای سفر به ایران؛ گروسی به عنوان توربست می‌تواند بیاید

صفحه ۲

دستور رئیس قوه قضائیه

مقصران متروپل فورا محاکمه شوند

رسیدگی به پرونده متروپل را معطل شناسایی همه‌افراد مقصر نکنید، تقصیر هر کسی محرز شد پرونده را سریع به دادگاه بفرستید

صفحه ۴

شورای نگهبان به مصوبه شفافیت قوای سه‌گانه ایراد گرفت

شفافیت دوباره در مجلس

صفحه ۲

ایتماد اجباری چگونه به مانی جدید برای اشتغال‌زایی در اقتصاد دیجیتال تبدیل شد

اینماد علیه کار آفرینی

صفحه ۵

نگاه

انگاره‌های اشتباهی که

«سلام فرمانده» آنها را تغییر داد

سیدمحمد پرمقی: برخی به اشتباه فکر می‌کردند چون در چند مدرسه ترانه‌های تتلو و ساسی مانکن خوانده شده یا کنسرت چند هزار نفره تتلو برگزار شده، نسل‌های بعد یعنی همان دهه هشتادی‌ها و دهه نودی‌ها، به ارزش‌های دینی و انقلابی، دلبستگی ندارند. در حالی که دیدیم این نسل، چگونه در تجمعات دهه‌ها هزار نفری در سطح شهرها و هزاران مدرسه در سراسر ایران با همه وجود «سلام فرمانده» خواندند و حقیقت‌نمایان کردند. که دل‌ناده اسلام و ارزش‌ها هستند، نمایان کردند. ۱- برخی به اشتباه فکر می‌کردند بین تولید و انجام کارهای امام زمانی و مهدوی با فعالیت‌ها و کارهای انقلابی، تعارض وجود دارد؛ همان انگاره اشتباهی که امثال انجمن حجتیه‌ای‌ها به دنبال آن بودند - هستند - وجود نمادهای صریح و مهم انقلابی و ملی مانند نام بردن از رهبر انقلاب و حاج‌قاسم سلیمانی در متن شعر یا عهد بستن با نظام... و همچنین شاهکار این سرود یعنی همان عبارت مکرر «سلام فرمانده» عملاً این سرود را به محصولی که مروج مهدویت و انتظار فعالانه و مجاهدانه است تبدیل کرده و خط بطلانی بر رویکرد انحرافی که امثال انجمن حجتیه و دیگر مقدس‌مآبان بی‌عمل ترویج می‌کنند کشیده است.

۲- برخی به اشتباه گمان می‌کردند شهر تهران از حیث حضور خانواده‌ها و نوجوانان و جوانان متدین حزب‌اللهی و پای کار انقلاب و نظام، در حال افول است و از این حیث از شهرستان‌ها عقب مانده است. اجتماع ۱۵۰ هزار نفری «سلام فرمانده» و ثبت‌نام قریب به ۳۰۰ هزار نفری برای شرکت در این اجتماع تنها در مدت ۳ روز با بودن سامانه ثبت‌نام، نشان داد چقدر این انگاره، سطحی و غیرواقعی است. حال آنکه این جمعیت ۳۰۰ هزار نفری که اگر فرآیند ثبت‌نام ظرف ۳ روز به اتمام نمی‌رسید، معلوم نبود به چند صد هزار می‌رسید، تنها بخشی از بدنه اجتماعی متدین و انقلابی پایتخت است که ان‌شاءالله ام‌القرای جهان اسلام را سال‌ها بیمه خواهد کرد. ۳- برخی به اشتباه گمان می‌کردند دوره سرودهای انقلابی گذشته و صرفاً «پرها» و «خوانندگان پاپ» آن هم از نوع مرکز‌نشین‌شان امکان مطرح شدن در سطح عمومی و ملی دارند اما دیدیم خداوند متعال چگونه از شهرستان‌ها لنگرود، مداحی گمنام را بلند کرد و اثری را در دل‌ها انداخت که مبنای شعر و ملودی آن برخاسته از طراوت و هیبت روضه و مداحی است. ۴- برخی به اشتباه گمان می‌کردند دوره ترویج و صدور انقلاب اسلامی با محصولات فرهنگی گذشته است اما همگان دیدند ظرف چند ماه عراق، هند، پاکستان، ترکیه، سوریه، لبنان، نیجریه و... با ترجمه‌های عربی، ترکی، هندی و... از سرود «سلام فرمانده» پر شد.

یادداشت

میثم مهرپور: یکی از تاکیدات مهم رهبر معظم انقلاب طی سال‌های گذشته و رئیس دولت سیزدهم طی ماه‌های اخیر درباره عملکرد نظام بانکی، خروج بانک‌ها از بنگاهداری و بازگشت و تمرکز بر انجام وظایف ذاتی بانک‌ها، یعنی همان بانکداری است. فارغ از انتقادات موجود به نظام بانکی جاری در کشور، یکی از ایرادات نظام بانکی کشور را می‌توان خروج یا حداقل دور شدن بانک‌ها از وظایف ذاتی خود دانست؛ مسأله‌ای که امروز از آن به عنوان بنگاهداری بانک‌ها یاد می‌شود. چنانکه بسیاری از بانک‌های کشور سهم قابل توجهی در بسیاری از صنایع و

فعالیت‌های اقتصادی دارند، صنایعی که نه تنها هیچ ارتباط و تناسبی با حوزه بانک و بانکداری ندارند، بلکه بخش خصوصی توانمند آمده حضور در این بخش‌ها بوده و عملاً هیچ اجباری با ضرورتی برای حضور بانک‌ها در این صنایع وجود ندارد. بانکداری - همان‌طور که از نام و ماهیت آن مشخص است - به معنای سر و کار داشتن با پول، اعتبار، اوراق و... است اما امروز در بررسی صورت مالی بانک‌ها مشاهده می‌شود بخش قابل توجهی از دارایی بانک‌ها که باید تحت عنوان اعتبار و اوراق در خدمت وظایف ذاتی بانکداری باشد، تحت عنوان زمین، ماشین‌آلات، بنگاه، شرکت و... درآمده است. با توجه به نگاه تحولی دولت سیزدهم به مسائل اقتصادی کشور از جمله نظام بانکی و سیاست‌های ابلاغی شورای هماهنگی بانک‌ها در دوره

چرا خروج بانک‌ها از بنگاهداری ضرورت است

جدید مبتنی بر لزوم خروج بانک‌ها از بنگاهداری و تمرکز بر وظایف بانکداری خود، طبیعتاً تحقق این مسأله توفیقاتی را برای نظام بانکی کشور در پی خواهد داشت. ۱- هدف اصلی از واگذاری بنگاه‌های اقتصادی متعلق به بانک‌ها به بخش خصوصی را باید بهبود بهره‌وری بنگاه‌های واگذار شده و تمرکز بانک‌ها بر وظایف ذاتی خود - یعنی بانکداری به جای بنگاهداری - دانست؛ موضوعی که در نهایت منتج به ارتقای وضعیت تولید در بنگاه‌های واگذار شده و تمرکز بانک‌ها بر مأموریت‌های محوله خواهد شد.

۲- امروز یکی از ایرادات و ضعف‌های بانک‌های ایرانی را می‌توان عدم همکاری با فضای بین‌المللی دانست. اگر چه برخی کارشناسان، تحریم‌های موجود را دلیل اصلی

این موضوع می‌دانند اما واقعیت این است که نظام بانکی ما حتی در صورت لغو تحریم‌ها نیز به واسطه وجود تحریم‌های داخلی، با توجه به وضعیت زیان‌دهی بانک‌ها یا پایین بودن شاخص کفایت سرمایه و... از آمادگی لازم برای همکاری‌های بین‌المللی برخوردار نیست. لذا یکی از نتایج مهم واگذاری بنگاه‌های اقتصادی بانک، بهبود این شاخص‌ها خواهد بود که بی‌شک منجر به ارتقای جایگاه بانک‌های ایرانی در فضای بین‌المللی خواهد شد. ۳- روند خروج بانک‌ها از بنگاهداری علاوه بر تأثیرات مثبت آن بر نظام بانکی کشور، می‌تواند روی شاخص‌های کلان اقتصادی نیز تأثیرگذار باشد. به نحوی که می‌توان مدعی بود بانک‌ها طی ۲ دهه اخیر با استفاده - یا به عبارتی سوءاستفاده از ابزار بنگاهداری، در بازارهایی چون

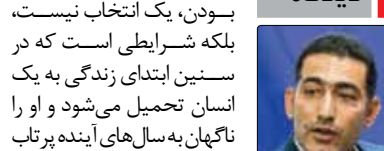
مستغلات، واردات، ارز، بورس و... حضور مخرب داشته و در واقع بنگاهداری بانک‌ها به عاملی مخرب علیه اقتصاد کشور تبدیل شده است. ۴- البته بدون شک نحوه زینه‌کردن و استفاده بانک‌ها از منابع ایجاد شده از طریق واگذاری بنگاه‌های اقتصادی خود بسیار مهم است. اینکه بانک‌ها با فروش یا واگذاری بخشی از بنگاه‌های خود، سود علی‌الحساب پرداختی به مشتریان خود را پوشش داده یا صرفاً میزان تسهیلات پرداختی خود را افزایش دهد هیچ تغییری یا بهبودی در روند کار رخ نداده و در بهترین حالت مانند یک مُسکن عمل می‌کند. منابع ایجاد شده از طریق واگذاری این بنگاه‌ها باید صرف بهبود شاخص‌هایی چون کفایت سرمایه و خروج بانک‌ها از زیان‌دهی شود.

کودکان کار و اجبار

فرزندش داشته است. بنابراین «کودک کار بودن» یک انتخاب نیست. ما در بسیاری از موارد با «کودک کار شدن» مواجه می‌شویم؛ به این معنا که یک کودک به اجبار و ناگهانی وارد مرحله سخت روزگار می‌شود؛ اجباری که شاید ناشی از طلاق یا سانحه رانندگی یا حادثه ساختمانی باشد یا بیماری و از کارافتادگی والدین. به عبارت دیگر، از دل همین حوادثی که این روزها در شهرها و جاده‌های کشورمان رخ می‌دهد، برخی کودکان در یک لحظه بی‌سرپرست می‌شوند و شاید طی یک یا چندسال قدم به دنیای کار و خیابان می‌گذارند. وجود یک بانک اطلاعاتی از چنین کودکانی می‌تواند در جلوگیری از بروز و وقوع آسیب‌های بعدی برای آنها مؤثر باشد. همان‌طور که در کشور ما بانک اطلاعاتی خوب و دقیقی از مشمولان مالیاتی، مشمولان نظام وظیفه، مشمولان یارانه، مشمولان مجازات قانونی و دیگر مشمولان وجود دارد، بهتر است

بانک اطلاعاتی کامل و حتی نیمه‌کامل (۱) کودکانی داشته باشیم که به هر دلیل، احتمال گره خوردن آنها با کار و خیابان وجود دارد. و حتی بنگاه‌های بزرگ خیریه می‌تواند مانع خوبی برای تغییر مسیر ناگهانی این کودکان باشد. به طور مثال در همین ۲ سال و نیم گذشته مطابق آمار رسمی، بیش از ۵۱ هزار کودک شاهد مرگ پدر یا مادرشان یا هر دوی آنها بر اثر کرونا بوده‌اند. آیا نهادهای متولی اطلاع دقیقی از سرنویشت این کودکان دارند؟ چقدر احتمال دارد تعدادی از این کودکان در آینده نزدیک مجبور به گل‌فروشی یا هر نوع فروشندگی دیگر در آشکار و نهان شوند؟ همچنین با توجه به فوت روزانه ۳۰ تا ۶۰ نفر از هموطنان در حوادث جسامد، هر روز تعدادی از کودکان، سرپرست خود را با این سوانح از دست می‌دهند. آیا غیر از اورژانس، پزشکی قانونی، مدیریت

دیدگاه

مهدی جابری: کودک کار بودن، یک انتخاب نیست، بلکه شرایطی است که در سنین ابتدای زندگی به یک انسان تحمیل می‌شود و او را ناگهان به سال‌های آینده پرتاب می‌کند در این شرایط است که انسان کم‌سن و سال بی‌آنکه طعم کودکی را چشیده باشد، در کوتاه‌ترین زمان به جوانی و میانسالی می‌رسد و مجبور است برای تأمین هزینه‌های خود و احتمالاً چند نفر دیگر، تلاش کند. تعدادی از کودکان کار که امروز در اماکن عمومی، پیاده‌رها و سراسر چهارراه‌ها حضور دارند، بر اثر یک حادثه قدم در این مسیر گذاشته‌اند؛ حادثه‌ای که سایه پدر یا مادر و شاید هر دوی آنها را از سر کودکان حذف کرده یا اینکه شرایط کار و اشتغال را از آنها گرفته است. همچنین افزایش چشمگیر هزینه‌های زندگی در